

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نیکیتا تاتیشف (Nikita Tatishef)

برگرداننده: ا. م. شیر

۲۲ سپتمبر ۲۰۱۵

المانها و نظریه جدید انفجار بزرگ

وضعیت المان و حتی کل اروپا، هر چه بیشتر از آرامش عادی که تا زمانهای اخیر به مثابه یک هنجار به نظر می رسید، خارج می شود. انگار به گذشته ای باز گشته است که خودبزرگ بینی سیاستمداران غرب با در باره ارزشها، موفقیتهای منحصر به فرد طرح همگرایی و غیره داد سخن می دادند.

روند آغاز شده (تأکید می کنم این فقط یک آغاز است) می تواند جامعه اروپا را به سوی انفجار بزرگ سوق دهد. سیل مهاجرت به سوی اروپا نه به آن سبب جاری شد، که آنها برای رفتن به آغوش دموکراسی سعی می کنند و حتی نه برای آن که آنها در همه حال از جنگ می گریزند. نه. اکثریت آنها به دنبال زندگی بهتر به اینجا روی می آورند. به آنها وعده داده اند که چنین زندگی در المان ممکن است. فرایند آغاز شده حیرت انگیز است. هجوم آورندگان به اروپا بسیار خوب سازماندهی و به حد کافی آگاه شده اند. المانی های موشکاف سرشماری نموده و روشن کردند، که مثلاً، روز سه شنبه ۱۵ سپتمبر قطار ویژه مونیخ-برلین نه ۵۱۸ نفر، بلکه، همانطور که انتظار می رفت، ۳۳۹ نفر پناهجو را به پایتخت کشور رساند. ۱۷۹ نفر از آنها در طول راه فرار کرده، در داخل المان پراکنده شدند. ابتداء در بیترفلد و بعد در نزدیکی دساتو ترمز اضطراری را کشیدند... پناهجویان از ثبت نام در مراکز جدید التأسيس برای تقسیم آنها خودداری می کنند! المانیها به جست و جوی فراریان پرداختند، حتی با استفاده از بالگرد. هر کسی را یافتند، به ثبت نام مجبورش کردند. روزنامه نگاران می نویسند، که پناهجویان نمی خواهند در المان اقامت کنند. می خواهند به سویدن بروند. گفته می شود آنها به همین دلیل از ثبت نام سرپیچی می نمایند. توضیحات پشت گوش انداخته می شود و تلاشها برای جلوگیری از ترس و وحشت بیهوده به نظر می رسد. کسانی که ترمز اضطراری را کشیده، از قطار فرار کردند، مشکل بتوانند در جلسات برگزار شده توسط داوطلبان ساده لوح حضور یابند، و یا در کلاسهای آموزش زبان المانی شرکت نمایند. از قرار معلوم، روزنامه نگاران المانی رساله هموطن بزرگ خود، ایمانوئل کانت "در باره حق خیالی بهتر از انساندوستی دروغین" را نخوانده اند، همه دروغ می گوید و احتمال دارد به خود هم، که همه چیز روبه راه خواهد شد. آیا خواهد شد؟ فقط در عرض بیست و چهار ساعت روز ۱۵ سپتمبر شمار پناهجویان گذشته از مرز المان دو برابر افزایش یافت و به ۷۲۶۶ نفر رسید...

ممکن است وضعیت پناهجویان در سویدن از المان یا مجارستان و چک که از مرز آنها بدون مانع می گذرند، بهتر باشد. رسانه های جمعی گزارش می دهند، که با توجه به کثرت قوای کمکی اعزامی به همه گذرگاههای مرزی مجارستان، پناهجویان راههای ورود به المان را از طریق کروواسی و سلونیا جست و جو می کنند. نخست وزیر

مجارستان، **ویکتور اوربان** شاید تنها یکی از رهبران اروپا باشد که از بیان نام واقعی هر چیز (حداقل در برخی موارد) بیم ندارد. او در مصاحبه با **بیلد المان** اظهار داشت: مهاجران روی آورده به اروپا را دو بار فریب دادند. بار اول، قاچاقچیان که با انتقال آنها پول درمی آورند و بار دوم، سیاستمداران اروپائی که زندگی بهتر و فرصت ماندن در اروپا را وعده دادند.

اوربان بدرستی یادآوری می کند، که پناهجویان از جائی که در امنیت بودند، آمده اند. از اردوگاههای پناهندگان در اردن، ترکیه و لبنان. او می گوید: اگر تدبیری اندیشیده نشود، این سیل متوقف نخواهد شد. از پاکستان، بنگلادش، مالی، اتیوپی، نیجریه می آیند. در متن بی عملی کمیسیون اروپا، نخست وزیر مجارستان تدبیر خود را می اندیشد. پس از آن که حاکمیت کشور مرز صربستان را بست، ویکتور اوربان در ۱۷ سپتمبر اعلام کرد، که مجارستان در مرزهای با رومانی و کروواسی دیوار احداث می کند.

المان و فرانسه هنوز هم از سهم "عادلانه" در کمک رسانی به پناهجویان، به عبارت صریحتر، در باره سهمیه بندی توسط کمیسیون اروپا دایر بر این که کدام کشور چه تعداد پناهجو باید در خاک خود بپذیرد، سخن می گویند. در همین حال، پراگ و براتیسلاوا با الهام از الگوی برلین به برقراری مجدد کنترل مرزی مشغول شدند. اوربان به طعنه می گوید: "ماده اول قانون اساسی مجارستان تصریح می کند، که "اقدام صدراعظم المان همیشه درست است" و بلافاصله به طور جدی اظهار می دارد، که در صورت وجود مرزهای باز، نمی توان از رفتن مردم، مثلاً از مردم جمهوریهای حوزه دریای بالتیک به المان جلوگیری نمود. از قضا عذر این مورد حق با اوست. حادثه متوقف کردن قطار مونیخ - برلین گواهی از آن می دهد که پناهجویان مسیر حرکت خود را از پیش تعیین کرده اند.

در دیگر موردی که ویکتور اوربان می گوید: "سیاستمداران اروپائی در حال حاضر در عالم رؤیا به سر می برند. آنها کمترین تصویری از خطر واقعی پناهجویان برای ما ندارند"، نمی توان با او موافق بود. به هیچ وجه! سیاستمداران اروپائی دچار خیال بافی نشده اند، بی دلیل نیست که به انتظار نشسته و اوضاع را با هر وسیله ای و به هر قیمتی زیر نظر گرفته اند، این حرف دیگر نیست. مهاجران فعلاً صدر اعظم المان را همچنان که همین روزها در دیدار با پناهجویان در منطقه **شپاندانو** برلین اتفاق افتاد، تشویق و تمجید می کنند و المانیها را با آن تسکین می دهند، که هم اکنون مطالعه و تولید فناوری نظارتی بسیار پیشرفته با موفقیت پیش می رود. امسال در **کنفرانس "امنیت آینده"** (جلسه سالانه برلین با شرکت مقامات عالیترتبه وزارت دفاع و مجتمع های صنایع دفاعی)، نسل جدید دستگاه کنترل جمعیت انبوه، شناسائی فرد آنها، وسایل حمل و نقل و حتی تعقیب متخلفان رونمایی خواهد شد. آری، مهاجران از المان می گریزند و این کار را خیلی سریعتر از حد تصور انجام می دهند.

بی دلیل نیست که ما از انفجار بزرگ یاد کردیم. **ولفگانگ ایشینگر**، سیاستمدار سابق، رئیس کنفرانس امنیت مونیخ از سال ۲۰۰۸ نسخه خود از این نظریه را همین روزها ارائه نمود. ایشینگر یک مهره اتفاقی نیست. او عنصر کلیدی سیاست خارجی المان به حساب می آید و او هم معتقد است، که انفجار بزرگ در حال وقوع است اما نه در اروپا (اهالی برلین، مونیخ، کلن... آسوده بخوابید)، بلکه در خاورمیانه. به همین دلیل، ایشینگر بدون منتفی دانستن اعزام سربازان المانی به سوریه، می گوید، راه حل نظامی معضل سوریه باید به طور "جدی" مورد بررسی قرار گیرد. در همه حال، سالهای رهبری ایشینگر بر نمایندگی سیاسی المان در واشینگتن بیهوده سپری نشد. او روشهای امریکائی حل مناقشات را به خوبی فراگرفت. لازم به گفتن است که تحریکات ایشینگر در برلین، و حتی در هیأت دولت با استقبال عموم مواجه نشد. وزیر ارتباطات با کشورهای پیشرفته، **هرد مولر** (از حزب دمکرات مسیحی) اطمینان دارد که برای حل مسأله سوریه باید به ابتکارات سیاسی مبتنی بر خط شورای امنیت سازمان ملل متحد تکیه نمود. سوسیال - دمکراتهای طرفدار تقویت هم حزبی خود، یعنی اشتاین مایر، وزیر امور خارجه نیز موضع مشابهی اتخاذ کردند.

در خصوص مسأله پناهجویان در داخل هیأت دولت المان نظر واحدی وجود ندارد. اگر المان با مشکل بی سابقه ای رو در رو قرار گرفته، نظر واحد چگونه می تواند وجود داشته باشد؟ فعلاً آنگلا مرکل پیشنهاد کرده که فراریان حاضر در خاک المان را به دو قسمت تقسیم کنند. او طی سخنرانی ۱۷ سپتمبر خود در فرانکفورت اظهار داشت: "پناهجویانی که از مناطق غیر جنگی گریخته اند، باید خاک المان را ترک نمایند. ما به اشخاص نیازمند حمایت، کمک می کنیم. در مورد بقیه که محتاج حمایت ما نیستند، می گویم که آنها پیش از آن که محتاج دفاع شوند، باید از کشور المان خارج گردند". اگر پیش بینی نحس ولفگانگ ایشینگر، سیاستمدار بسیار مجرب در رابطه با انفجار بزرگ در خاورمیانه واقعیت یابد، افراد بی نیاز از دفاع نمی توانند در اینجا ماندگار شوند. المان و بقیه اروپا از این خبر چگونه استقبال خواهند کرد؟

<http://www.fondsk.ru/news/2015/09/18/nemcy-i-novaja-teorija-bolshogo-vzryva-35464.html>

۳۰ شهریور - سنبله ۱۳۹۴